

Äventyrlig laxfight i Beiarelva 090710

Jag och kompis Patrik Hägglund fiskade på Trones 7-10/7. Det var mycket trögt fiske på Trones de dagarna. Jag fick en liten lax på tisdag och Patrik tappade en fin fisk i Lisjåkäften onsdag morgon. Den gick runt en sten och skavde av linan. Vi fiskade hela tiden med sjunk 4-5 i det höga och hårda vattnet.

Vid 21-tiden på fredag kväll kom jag från kurvan ned till Innerholmen. Där satt en moloken Patrik och deppade lika mycket som älven steg. Näe, sa jag till Patrik, nu är det färdiglekt, vi fiskar av Lisjåkäften ordentligt sista timmarna. Patrik log och blev på lite bättre humör. Väl där fiskade två nyanlända flugfiskare, från Åland respektive Gotland visade det sig. Det hade åkt färja t Norrtälje, sträckkört 96 mil till Storuman i årtiondets värsta regn i norra Sverige, övernattat och fortsatt till Beiarn. När de trötta och hungriga lämnade älven tog vi över. Vi fiskade båda 45 min utan resultat. Jag bytte tillbaka till favoritflugan och fortsatte fiska av nedanför berget när Patrik fick bottenapp och började knyta om.

- Jag vände mig om till Patrik och sa att jag tror aldrig jag fiskat på huggperioder i tre dar i Beiarelva utan resultat. Två kast efter det drog det till ordentligt i min lina. Äntligen – sa jag till Patrik. Den här laxen har vi gjort rätt för. Den stora fisken kom sakta in emot mig på känt manér. Tänkte jag skulle lura upp den från närheten på nacken och gick nedströms 15 m, mycket riktigt började den hacka sig uppåt 20-30 m och stannade. Efter en stund drog den dock iväg ned mot nacken, jag gick mjukt efter och laxen stannade mycket riktigt kort. Plötsligt drog den iväg igen ned mot riktiga forsacken, nu i full karriär med hjälp av 74 m/3. Jag började springa efter men nu var det full gas som gällde utför forsen och undertecknad efter. På det stora stenblocket mitt i forsen var jag tvungen att springa nära vattnet för att få linan över. – Vänta bara du, tänkte jag, jag tar dig i lugnvattnet/strömkanten nere vid berget. Tyvärr fick jag för liten vinkel och såg den stora fisken plaska ordenligt i vitskummet ned mot Raubergan, nu hade jag inte koll längre, det var helt klart. Men fisken satt kvar otroligt nog, här var det krokfäste i tungan eller svalget, helt klart.

Framme vid berget med skrikande rulle var goda råd dyra. Hur faan gör vi nu Patrik? Jag tar spöet och du klättrar upp var svaret. Efter mycket möda var jag uppe på berget och förbi några träd. Patrik stack upp spötoppen nedanför och jag var framme vid nya träd, samma procedur igen men nu gick grenen som Patrik höll sig i av. Herre Gud, han rutschade ned i vattnet med vattnet upp till axlarna samtidigt som min slitna keps ramlade i vattnet. Hur han klarade att komma upp med kepsen i hand och med vatten i vadarna övergår mitt förstånd. Nu kom vi alla fall förbi de sista träden fram till de gamla wirarna. Fortfarande med rullen skrikande. Framme vid de nya wirarna hade fisken stannat på nacken ned till Furnes. Det såg ut att vara ca 20-30 av 300m lina kvar vid det här laget. Med blodsmak i munnen tappade jag helt fotfästet på den tio cm smala gångavsatsen och föll handlöst nedför berget. Med wiren i vänstra armvecket och med Patriks hjälp var jag på benen igen och kunde börja veva igen ordentligt med lina. Joodå, fisken var kvar, det krokfästet gick inte av för hackor!

Framme vid inloppet till Raubergan rutshade jag ned för berget *igen*, men nu var det ju vadbart som tur var. När vi kom nästan fram till det stora fyrkantiga klippblocket på Raubergan kände jag att linan gick fast i botten. Kort därefter gick linan av.

Det var bara att veva in 200 m tomlina och hämta andan och begrunda mitt livs näst värsta laxfight. Tack för hjälpen Patrik, du kämpade verkligen på barrikaderna å mina vägnar.

Kuriosa – veckan före vi åkte beställde jag en sk hjälmvideokamera, samma som sitter i STCC-bilarna ni vet, med full HD-upplösning, lasersikte och lika stor som en kubansk cigarr. Tänkte bli den första som monterar den i fiske-kepsen, här ska det bli aktionbilder på lax. Tyvärr var den tillfälligt slut i lager . Vilka scener det hade blivit. Förresten var det väl lika bra, den hade ju varit obrukbar efter att kepsen flöt i Beiarelva en stund.

Jag är tillbaka om en vecka. Ser ni en laxfluefiskare med nåt konstigt i fiskekepsen så vet ni ju att det är undertecknad!

Kjell Karlsson